

ಮುಂದಿನ ಮಣ್ಣೇತ್ತಿನ ಅಮಾಸಿಗಂದ್ರ ಪಾರಮ್ನ ಗಂಡ ಘಟೀರಪ್ಪ ಹೊಲದಾಗ ಎತ್ತು ಇರಿದು ಸತ್ತ. ಆಗಿನೂ ಮಂಟವ್ವ ಬದಕಿದ್ದು. ಅಕೀ ಅತ್ತೀ, ಮೈದುನ್ನು ಎಲ್ಲಾರೂ ಒಳಗೊಳಗ ಮಾತಾಡ್ಕೊಂಡು ಅಕೀ ಈ ಮನ್ಯಾಗ ಇರೂದ ಬ್ಯಾಡಂತ ನಿರ್ಧಾರಕ ಬಂದು ತಮ್ಮದೊ ಒಕ್ಕಲಿನ ಊರ ಹೊರಗಿನ ದ್ಯಾಮವ್ವನ ಗುಡಿ ಹಂತೇಕಿನ ಮನ್ಯಾಗ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭಾಂಡೆ... ಕೊಡಪಾನ... ಬಕೀಟು ಕೊಟ್ಟು ಅಟ್ಟಿದ್ದು.

ಅಕೀ ಗಂಡನ ಹೆಣಾನೂ ಮುಟ್ಟಾಕ ಬಿಡ್ಲಿಲ್ಲ ಮಂಟವ್ವ. ಖರೇನ ಎತ್ತಿನ ಕೊಂಬ ಇರ್ದ ಸತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋ ದೇವು ಬಲ್ಲ. ಅವತ್ತ ಕತ್ತ ಕೊಣ್ಯಾಗ ಪಾರವ್ವನ ಕೈದಿ ಹಂಗ್ ಇಟ್ ಮಲ್ತಲ ಅಕೀಗೆ ಗಂಡನ ಮಕಾನ ನೋಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅವಾ ಹೊಲದಾಗನ ಯಾವಾಕೆನ್ನೋ ಇಟ್ಕೊಂಡಾನ ಅಂತಿದ್ದು ಮಂದಿ.

ಘಟೀರಪ್ಪನ ಹೆಣಾ ಮನ್ಯಾಗ ಬಂದಾಗ ಸೆಗಣೆ ಗಂಜಲಾ ಬಳ್ಳಾಕ ಹತ್ತಿದ್ದು ಪಾರವ್ವ. ಮಂಟವ್ವ ಲಬಲಬ ಹೊಯ್ಕೊಂಡು ಅಳುವ, ಚೀರುವ ದನಿಕೇಳಿ ಸಗಣಿಕೆಯನ್ನು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಓಡಿ ಬಂದಿದ್ದಳು ಹೊರಗ.

ಆಜೂ ಬಾಜೂ ಹೊಲದಾವರು ಅವನ್ನ ಹೆಣಾ ಚಕ್ಕಡ್ಯಾಗ ಹೊತ್ಕೊಂಡ ಬಂದಿದ್ದು.

ಪಾರವ್ವನ ಕಾಲ ಅಲ್ಲೇ ನೆಲದಾಗ ಹೂತ ಹ್ವಾದ್ವು. ಇನ್ನೇನು ಮುಂದ ಓಡಿ ಗಂಡನ್ ಹೆಣಾನ ಅಪ್ಪೋಬೇಕು ಅಪ್ಪರಾಗ,

“ಏಯ್ ಹಲ್ಲಟ್ ರಂಡಿ... ನೀ ನನ್ ಮಗನ್ ಮೈ ಮುಟ್ಟಬ್ಯಾಡಾ... ಅವನ ಹೆಣಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ನೆಳ್ಳು ಬೀಳೂದ್ ಬ್ಯಾಡಾ” ಅಂತಾ ಭೋರಿಟ್ಟು ಅಳಾಕ ಹತ್ತಿದ್ದು ನೋಡಿ ಮೈದ್ವಾ ಅನ್ನೋ ಭಾಡ್ಯಾ ಅಕೀನ ಕಾಲೀಲೆ ಒದ್ದೊಂತ ಹೋಗಿ ಹಿತ್ತಾಗಿನ ಕತ್ತ ಕೊಣ್ಯಾಗ ನೂಕಿ ಬಾಗ್ಲಾ ಹಾಕಿದಾ.

ಘಟೀರಪ್ಪನ ಹೆಣಾ ಹೋಗೂಮಟಾನೂ ಪಾರವ್ವ ಒಬ್ಬಕೀನ ಅತ್ತು. ಕರದ್ವು. ಎದೆಗೂಡನ್ನೂದು ಒಡದು ರಕ್ತಾ ಹರಿಯೂ ಹಂಗ ಉಳ್ಳಾಡಿ ಅತ್ತು. ಹಿಂಗ ಬದ್ವೂ ಬದ್ವು ತಾನ ಇಸಾನರ ಕುಡ್ವು ಸಾಯಬಾರದ ಅಂತ ದುಖ್ವಿಸಿ ದುಖ್ವಿಸಿ ಅತ್ತು. ಮಕ್ಕಳ ನೆನಪಾಗಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಅತ್ತಳು. ಅವು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ ಅತ್ತೀ ಮನ್ಯಾಗ ಇದ್ದು.

ಹೆಣಾ ನೋಡಾಕ್ ಬಂದ ನೂರ ಮಂದೀ ನೂರು ಮಾತು ಆಡಿದ್ದು. ಹೊಟ್ಟಾಗ ಇರ್ದಿದ್ದು ಕೊಂಬಲ್ಲ ಅಂತಾ ಒಬ್ಬರಂದ್ರ ಅದು ದೊಡ್ಡ ಕುಡಗೋಲಿಂದೊ ಹೊಡತ ಅಂತಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ

ಪಾರವ್ವಗ ಗಂಡನ ಮಕಾ ಸತೆ ನೋಡಾಕ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಯಾಕ ಏನಾಗಿತ್ತು?

ಚೊಲೋನ ಇದ್ದಲ್ಲ ಅಂತಾ

ಪಾರವ್ವ ನೆಪ್ಪ ಮಾಡ್ಕೋಳಾಕ

ಹತ್ತಿದ್ದು. ಯಾವಾಕೆನೋ

ಇಟಗೊಂಡಿದಾನಾ ಅಂತಾ

ಮಂದಿ ಅಂದ್ರೂ ಪಾರವ್ವಗ

ಕೆಟ್ಟ ಅನಿಸಿರ್ದಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ

ಸಾಯೂದ್ರೊಳಗ ಒಮ್ಮೆ ರ

ಗಂಡಗ್ ಖರೇ ಹೇಳ್ಬೇಕು...

ಅಂತಾದ್ದೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ...

ನಂಬ್ರೇ ಆಂತಾ

ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದ್ದು ಮಾತ್ರ,

ಹೊಟ್ಟಾಗ ಉಳ್ಳೊಂತು...

